

PROCEDURA KIEROWANIA NA LECZENIE ODWYKOWE

Zobowiązanie do leczenia odwykowego następuje poprzez:

Przyjęcie przez Gminną Komisję ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Janowie pisemnego zgłoszenia o przypadku wystąpienia nadużywania alkoholu. Wnioskodawcą może być członek rodziny, pracodawca, dzielnicowy z Komendy Policji, osoba pełnoletnia, kurator, pedagog szkolny, pracownik ośrodka pomocy społecznej, lub inne osoby dotknięte następstwami nadużywania alkoholu przez osobę uzależnioną

Przypadki w jakich można zastosować leczenie przymusowe:

Leczeniu przymusowemu może być poddana osoba posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, która nadużywa alkoholu (jest od niego uzależniona) i sama nie wyraża chęci poddania się leczeniu. Ponadto zgodnie z **art. 24.** ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 1356) osoba ta w związku z nadużywaniem alkoholu powoduje rozkład życia rodzinnego, demoralizację małoletnich, uchyla się od pracy lub systematycznie zakłóca spokój, lub porządek publiczny (wystarczy jedna przyczyna).

Procedura:

- Wezwanie na rozmowę osoby, której dotyczy wnioski mającą m.in. na celu zmotywowanie do podjęcia leczenia;
- Zebranie materiału dowodowego (informacja z Komisariatu Policji, wywiad środowiskowy);
- Skierowanie w/w osoby na badanie przez biegłych sądowych (psychiatrę i psychologa) w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazanie rodzaju zakładu leczniczego;
- Przygotowanie dokumentacji związanej z postępowaniem sądowym wraz z opinią wydaną przez biegłego;
- Złożenie przez Komisję wniosku do Sądu Rejonowego w Częstochowie o zastosowanie obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego. (art. 26 ust. 1 i 2 w/c ustawy).

Procedura kierowania na leczenie odwykowe jest całkowicie bezpłatna.

Wzór wniosku o skierowania na leczenie odwykowe do pobrania

Jak przebiega przymusowe leczenie odwykowe?

W sytuacji, gdy sąd wyda prawomocne postanowienie o zastosowanie leczenia odwykowego, osoba, której leczenie dotyczy ma obowiązek w wyznaczonym dniu stawić się na to leczenie. Sąd może na czas leczenia poddać ją nadzorowi kuratora. Jeśli osoba skierowana na leczenie dobrowolnie nie będzie chciała tego zrobić, wówczas sąd może zastosować środki przymusu – a więc np. zarządzić przymusowe doprowadzenie. Obowiązek poddania się leczeniu trwa tak długo, jak tego wymaga cel leczenia, jednak nie dłużej niż

2 lata od momentu uprawomocnienia się postanowienia sądu. Leczenie może zostać skrócone przez sąd, na wniosek osoby poddanej leczeniu, kuratora, prokuratora lub z urzędu po zasięgnięciu opinii zakładu leczniczego. Będzie tak w szczególności w przypadkach, gdy cel leczenia został osiągnięty przed planowanym terminem zakończenia terapii. Ponowne wszczęcie postępowania o przymusowe leczenie odwykowe nie może nastąpić przed upływem 3 miesięcy od zakończenia dotychczasowego leczenia.

Jak ubezwłasnowolnić alkoholika?

Jeśli ktoś w rodzinie pije, to zdarza się często, że w sposób niekontrolowany rozporządza swoim ale i wspólnym majątkiem. Zaciąga długi, wyprzedaje z domu sprzęty. Ponadto nie zgadza się na np. podpisanie umowy o rozdzielność majątkową małżeńską, nie wydaje zgody co do istotnych spraw dotyczących dzieci. Ma pełną zdolność do czynności prawnych, pomimo tego, że faktycznie nie ma kontroli nad swoim postępowaniem. Alkoholizm jest jedną z przesłanek, wymienionych bezpośrednio w kodeksie cywilnym, jako przyczyna ubezwłasnowolnienia całkowitego lub częściowego. Jeśli ktoś na skutek alkoholizmu nie może pokierować swoim postępowaniem, to wówczas można zgłosić do sądu okręgowego wniosek o jego ubezwłasnowolnienie. Ubezwłasnowolnienie całkowite oznacza, że dana osoba zupełnie nie może podejmować żadnych decyzji i dokonywać czynności prawnych (poza drobnymi czynnościami życia codziennego – zakup gazety, podstawowych artykułów spożywczych, etc). Dla osoby takiej sąd ustanawia opiekuna, który reprezentuje ubezwłasnowolnionego i podejmuje za niego decyzje, zarządza jego majątkiem (pod kontrolą sądu). Czynności prawne dokonane przez ubezwłasnowolnionego całkowicie są nieważne.

Ubezwłasnowolnienie całkowite będzie uzasadnione wówczas, gdy dana osoba, na skutek uzależnienia od alkoholu ma ograniczoną zdolność do kierowania swoim postępowaniem. Oznacza to, że może ona dokonywać pewnych czynności samodzielnie, co do innych musi mieć zgodę swojego przedstawiciela ustawowego. Postępowanie przed sądem toczy się z udziałem prokuratora, właściwy jest sąd okręgowy wg miejsca zamieszkania osoby, której postępowanie dotyczy.

Ważne! Wniosek może złożyć jedynie małżonek, rodzice, dziadkowie, dzieci, wnuki, prawnuki, rodzeństwo, przedstawiciel ustawy, oraz prokurator. Oprócz wnioskodawcy, uczestnikami postępowania są z mocy prawa: małżonek osoby, która ma zostać ubezwłasnowolniona, jeśli ma ona przedstawiciela ustawowego to ten przedstawiciel. W postępowaniu bierze udział prokurator. Podczas postępowania osoba, która ma zostać ubezwłasnowolniona jest badana przez biegłych psychiatrów, którzy mają stwierdzić, czy zachodzą przyczyny uzasadniające jej ubezwłasnowolnienie. Osoba taka może zostać skierowana na obserwację w szpitalu.

Jakie skutki dla rodziny pociąga ubezwłasnowolnienie?

Dla małżonka ma to takie znaczenie, że z mocy prawa ustaje małżeńska wspólnota ustawowa. Osoba ubezwłasnowolniona musi mieć wyznaczonego opiekuna (w przypadku ubezwłasnowolnienia całkowitego) albo kuratora (w przypadku częściowego). Osobami tymi zazwyczaj jest ktoś z rodziny, kto zapewnia prawidłową opiekę/kuratelę nad ubezwłasnowolnionym. Osoba ubezwłasnowolniona nie może samodzielnie dokonywać czynności prawnych – a więc zawierać umów (pożyczek, kredytów, sprzedaży ruchomości i nieruchomości). Wszelkie czynności prawne dokonane przez osobę ubezwłasnowolnioną

całkowicie są nieważne z mocy prawa. W przypadku osoby ubezwłasnowolnionej częściowo, ich ważność zależy od potwierdzenia przez przedstawiciela ustawowego.